

ΕΤΟΣ 61ον

8 Σεπτεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3145)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΩΣ ΘΥΡΑ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑΣ

Τί είναι εκείνο πού εμποδίζει πολλούς νά πιστέψουν στην ἀλήθεια; Ἴσως ἂν εἶναι ἡ ἀγνοία τότε τίποτε δέν τούς εμποδίζει νά μάθουν ὅσα χρειάζονται γιά τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως ἂν εἶναι ἡ πλάνη, μποροῦν μέσα στό φῶς τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας νά βροῦν τό σωστό καί νά πιστέψουν στόν Θεό. Ἴσως ἂν εἶναι ἡ ἀμαρτία πού δημιουργεῖ ἐνοχές, τότε ὑπάρχει ἡ ἠλυτρωτική δύναμη τῆς μετανοίας. Ἴσως ὅμως γιά ὅλα αὐτά φταίει ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμός, τότε γιά νά ἀπομακρυνθεῖ, χρειάζεται ἡ ταπείνωση. Καί σ' αὐτήν ὁδηγεῖ ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Σταυρός συντρίβει τόν ἐγωισμό

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἴδει ὅτι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ γι' αὐτόν τό καύχημα τῆς ψυχῆς του· «δέν θέλω νά καυχηθῶ γιά τίποτε ἄλλο παρά μόνο γιά τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ». Εἶχε προσωπική ἐμπειρία τό τί σημαίνει πλάνη, ὅταν δίωκε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γνώριζε καί τό τί σημαίνει ἔπαρση καί ἐγωισμός ὅταν, ὡς γνήσιος Φαρισαῖος διακρινόταν γιά τόν φανατισμό του στην παλαιά θρησκεία περισσότερο ἀπό ὄλους τούς συνομιλήτους καί ὁμοϊδέατες τοῦ Ἰουδαίου (Γαλ. 1, 13-14). Τόν εἶχε τυφλώσει ἡ ἀγνοία καί ὁ ἐγωισμός ὥστε δέν μποροῦσε νά δεῖ τήν ἀλήθεια. Ὅμως, μετά τό συγκλονιστικό γεγονός τῆς φανερώσεως τοῦ Ἰησοῦ στόν Ἀπόστολο, καθ' ὁδόν πρὸς τήν Δαμασκὸν (Πράξ. 9, 3-6), καί τῆς θαυμαστῆς ἀλλαγῆς του, γνώρισε τήν ἀλήθεια μέσα ἀπό τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ νοῦς του ξέφυγε ἀπό τήν ἀγνοία καί ἀπό τήν πλάνη τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καί φωτίστηκε ἀπό τό φῶς τῆς θείας γνώσεως. Καί ἡ φαρισαϊκή καύχησή του συντρίβη μπροστά στην ἀποκάλυψη τοῦ σταυρωμένου καί ἀναστημένου Ἰησοῦ. Καί μέσα ἀπ' αὐτή τή συντριβὴ γνώρισε τήν ἄκρα ταπείνωση πού ὑπέστη ὁ Χριστός πάνω στόν Σταυρό, ἀλλὰ θριάμβευσε ἀπέναντι στην ἀμαρτία καί συνέτριψε τόν θάνατο μέ τήν Ἀνάστασή του. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπ. Παῦλος καυχίεται, χαίρει

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἄδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

καὶ ἀγάλλεται γιὰ τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Διότι μὲ τὴν ἐμπειρία στό μυστήριον τοῦ Σταυροῦ πέρασε ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα τῆς πλάνης καὶ τοῦ ἐγωισμοῦ στὴν ἐμπειρία τῆς μακαρίας ταπεινώσεως.

ἽΟ Σταυρὸς εἶναι ταπεινώσις

Κάθε ἀρετὴ εἶναι Σταυρὸς, ἰδιαίτερα ὁμῶς ἡ ταπεινώσις. Γιατί σταυρώνει ὁ ἄνθρωπος τίς πράξεις του καὶ τίς εὐθυγραμμίζει μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δηλ. μὲ τίς ἐντολῆς Του. Πρὶν ἔπαιρνε ἐντολῆς ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας πού τὸν κατηύθυνε. Τώρα ὁμῶς πού ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ τὸν πλησίασε, παίρνει ἐντολῆς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, πού εἶναι ὁ Χριστός. Για τὸν λόγον αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος ἰδέει ὅτι «ὁ κόσμος γιὰ μένα ἔχει σταυρωθεῖ», πού σημαίνει ὅτι ἔχει πεθάνει τὸ θέλημα τοῦ κόσμου μέσα του. Οὔτε τὸν ἐπηρεάζει, οὔτε τὸν παρασύρει, οὔτε τὸν κατευθύνει σὲ πράξεις πού ἀντίκεινται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐχει ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν ἔλξη τῆς ἡδονῆς, τὸ πάθος τοῦ πλοῦτου καὶ τὴ φαντασία τῆς δόξας, πού δένουν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴ ματαιότητα τοῦ κόσμου τούτου, μὲ τὸν κόσμον τῆς ἁμαρτίας.

Παρά ταῦτα δέν στερεῖται τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς. Γιατί ζεῖ μέσα του ὁ Χριστός (Γαλ. 2,20), πού εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Μέσα ἀπὸ τὴν ταπεινώσις τοῦ ἰδίου θελήματος στό θέλημα τοῦ Χριστοῦ ἕνας ἄλλος κόσμος ἀνοίγει τίς πύλεις του γιὰ τὸν ἄνθρωπον. Προσεγγίζει τὸ αἰώνιον, αἰσθάνεται τὸ μακάριο, κοινωνεῖ τὸ θεῖο. Ἀπολαμβάνει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς θείας χάριτος, τῆς πνευματικῆς ἡδονῆς, πού δέν συγκρίνεται μὲ τὴν ἡδονὴ τοῦ κόσμου τῆς ἁμαρτίας. Ζεῖ μέσα στόν πλοῦτον τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀνεξάντλητος καὶ δέν ἔχει σχέση μὲ τὸν μαμωνά τῆς φιλαργυρίας καὶ τῆς ἀνθρώπινης ματαιοδοξίας. Ζεῖ τὴ χάρις τῆς θείας ἀγαθότητας, ζεῖ μέσα στὴ λαμπρότητα τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάξτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διὰ νά μή καταδιώκωνται διὰ τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεῖς, διὰ νά καυχηθοῦν διὰ τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διὰ τίποτε ἄλλο παρά διὰ τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλῆ κανεῖς, διότι ἐγώ βαστάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνευμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ ταπείνωση τοῦ Σταυροῦ ἐμπειρία Θεοῦ

Ἡ ἐμπειρία τῆς ταπείνωσης μέσω τῆς χάριτος τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ δέν ἀπομακρύνει τόν κόσμο τῆς ἁμαρτίας ἀπό μέσα μας μόνο, ἀλλῆ ἀπαγκιστρώνει καί ἐμᾶς ἀπ' αὐτόν. Ὁ Ἀπόστολος ἡέει χαρακτηριστικά· «καί ἐγώ ἔχω σταυρωθεῖ γιά τόν κόσμο». Ἀφοῦ γευθοῦμε τή χάρη τῆς ταπείνωσης τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ ἀπελευθερωνόμαστε καί ἀπό τήν ἐπιθυμία τοῦ κόσμου. «Ἀποβάλλουμε ἀπό τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας τήν ἐνθύμηση καί τήν ἐπιθυμία τοῦ κόσμου», γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Εἰσέρχεται μέσα στόν νοῦ μας ὁ φωτισμός τῆς θείας γνώσεως καί ἡ μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ εἶναι συνεχῆς μέσα μας. Δέν ψάχνουμε τήν ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι μέσα μας, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ Παράκλητος, καί μᾶς γεμίζει μέ θεῖες ἐννοιες καί ἱερές ἐπιθυμίες. Φευγεῖ ἀπό μέσα μας κάθε ἀμφιβολία, κάθε δισταγμός γιά τόν Θεό πού μᾶς δημιούργησε, γιά τόν Θεό πού μᾶς ἐπισκέφθηκε στή γῆ, γιά τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ πού μᾶς δίδαξε τήν ὁδό τῆς ταπείνωσης διὰ τοῦ Σταυροῦ. Τόν Χριστό πού μᾶς ἀποκάλυψε τόν Πατέρα Του καί μᾶς ἔστειλε τό Πανάγιο Πνεῦμα, μετά τήν Ἀνάστασή Του, νά μᾶς καθοδηγεῖ συνεχῶς καί μέ ἀκρίβεια «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» τοῦ Θεοῦ, πού πιστέψαμε καί ἡγαυρεύουμε μέσα στήν Ἐκκλησία του.

Ἡ ἐννοια τοῦ Σταυροῦ στήν ἐποχή μας

Στό ἄκουσμα τῆς ἡέξης «σταυρός» οἱ ἄνθρωποι ἐννοοῦν τά βᾶσανα καί τή θλίψη. Ὅποιος περνάει βᾶσανα καί θλίψεις σηκώνει σταυρό. Δέν εἶναι εὐκοῖο,

8 Σεπτεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: — – Ἀπόστ.: Γαλ. στ' 11-18. Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ' 13-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34-θ' 1.

ὁποιος περνᾷ δοκιμασίες, νά ἐλπίζει μέ βεβαιότητα ὅτι εἶναι δυνατόν νά τίς διαδεχθεῖ χαρά. Ἡ θλίψη καταβάλλει τὴν ψυχικὴ ἀντοχὴ καί σκοτίζει τὸν νοῦ. Ὅμως οἱ θλίψεις καί οἱ δοκιμασίες μέ τὴ δύναμη τῆς πίστεως στὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ μετατρέπονται σέ χαρά. Εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Σταυροῦ πάνω στὸν ὁποῖο σταυρώθηκε ὡς ἄνθρωπος ὁ Παντοδύναμος καί τὴν ἀδυναμία τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου τὴ μετέβαλε σέ δύναμη, θρίαμβο καί σωτηρία. Ἡ κατὰ Χριστὸν θλίψη πάντα ὁδηγεῖ σέ χαρά, σέ νίκη καί σέ δόξα πνευματικὴ.

Ἐπομένως, ἡ δειλία πού πολλὰς φορές καταβάλλει τὸν ἄνθρωπο ἐξαιτίας τῶν θλίψεων, τὸ σταύρωμα πού ὑφίσταται ὁποιος ζήσει στενοχώριες καί ἀναποδιές, μποροῦν μέσα ἀπ' τὴ χάρη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ νά μετατραποῦν σέ ἐνίσχυση καί θάρρος, σέ δύναμη καί ἀγαλλίαση, σέ δόξα καί εὐφροσύνη πνευματικὴ. Ἀρκεῖ μέ ταπείνωση νά προσεγγίσουμε τὸ μυστήριο τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου καί νά ἐναποθέσουμε σ' Αὐτὸν νά μᾶς ὁδηγήσει «eis ἀναψυχὴν». Διότι ὁ Ἐσταυρωμένος Χριστὸς εἶναι καί ὁ Ἀναστημένος Χριστός.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

Ἡ γέννηση τῆς Θεοτόκου

Ἡ Ἐκκλησία σήμερα ἐορτάζει τὸ γενέσιο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ Παναγία στοὺς γονεῖς της τὸν Ἰωακείμ καί τὴν Ἄννα, πού δέν εἶχαν τέκνα· μέ τὴ γέννησή της ἔφυγε ἀπὸ πάνω τους τὸ ὄνειδος καί ἡ ντροπὴ τῆς ἀτεκνίας. Μά πῶς μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ γέννηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸν κόσμο· εἶναι τὸ προμήνυμα τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία ψάλλει· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ...». Ὁ καιρὸς πού εἶχε ὀρίσει ὁ Θεὸς γιὰ νά στείλῃ στὸν κόσμο τὴ σωτηρία ἐπλησίαζε· ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια τὸ νήπιο πού γεννήθηκε σήμερα, θά γεννήσῃ τὸν αἴτιο τῆς εὐφροσύνης τῶν ἀνθρώπων.

(Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, “Ὁ Μικρὸς Συναξαριστής”)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τὸν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr